र्वः। अम्मो संगमणीओ । अदो खु महाराएण आलिङ्गिदमेत्त एव पिकदथ्थम्हि संवुत्ता । मणिमादाय मूर्येनि वहति ।

राजा। एवमेव सुन्दिर क्षणमात्रं स्थीयताम्।

स्फुरता विच्छिरितमिदं

रागेण मणेर्ललाटानिहितस्य।

5

श्रियमुद्दहाते मुखं ते

बालातपरक्तकमलस्य॥ ७२॥

र्ज.। मेहन्तो खु कालो तुह पइष्ठाणादो णिग्गदस्स । असुथान्त मं पिकदिथो । ता एहि णिवृत्तम्ह ।

राजा। यदाज्ञापयति भवती।

10

१ अहो संगमनीयः । अतः खलु महाराजेनालिङ्गितमात्रैव प्रकृति-स्यास्मि संवृत्ता ।

२ महान्वलु कालस्तव प्रतिष्ठानान्तिर्गतस्य । असूयन्ति मद्यां प्रक्र-तयः। तदोहि निवर्तावहे ।